

‘प्रकरण २ रे ,

तंदर्भ सांख्याधी समोक्षा

- छोक्तंख्या विषयावे अध्यापन त विषयावे क विषयावे :-

अध्यापकांनी या विषयावे अध्यापन करताना विशिष्ट प्रकाराद्या
विषयावें उपयोग कौशल्याने केला पाढीजे. विषयावे शास्त्रेय विषयावें
माध्यमाद्या देखल त्याने उपयोग करूळ. घेणे उवित ठरेल. माध्यमीक
शास्त्रेय विषयावें या विषयावें शास्त्रीय झान जवळ प्रवळ गुन्यत
जातज्ञे. महामृत विषयावें रेल असाप दूषिटीकोण अध्यापकानी
स्वीकारला पाढीजे. लिंगभेद, वयभेद, आंभस्ती, सामाजिक अनुभव,
अनुवंशाद्य, आर्थिक विषयात्, भिन्न लुट्ब व्यवस्था इ.स. ऐदाभेदांवा
विषयार करूळ अध्यापकाने आपला शिक्षिविषयावा मोहरा बदलला पाढीजे.
गणित, विज्ञान, य-नितर्गशास्त्र या विषयावे अध्यापन करताना लोक-
संख्येवे विषयावे देणे कुलभ ठरू शक्ते. इतिवात, भूगोल, नागरीकशास्त्र,
अर्थ शास्त्र इ. सामाजिक शास्त्राद्या माध्यमातून देखील या विष-
यावी योग्य जाण करूळ देता येते. तद्वितय भाषा विषयावें माध्य-
माध्यावी उपयोग आपणास उत्तम करूळ घेता येते सध्य शक्य आहे.
शास्त्रेय पातजीधर विशेषतः इत्ता नववी मधील विषयावें विषयावें
ताडी आपणास कोण कोणत्या विशिष्ट कार्यव्यावे आयोजन करता देखील
विषय शक्य आहे. या तपत्येवा विषयार आपणास पृथकः विषयावें रीतीने
करावयावा आहे. या विषयावें अध्यापनावी कार्यपद्धती ठरविषे
गरजेये आहे. अध्यापकानी विषयावें या विषयावें अभ्यास करण्यास
मनापतून प्रवृत केले पाढीजे. वास्तविक पहाता अध्यापक वर्ग या विषया-
बाबत उदासीन आढळतो. महामृत अध्यापकांपाही या विषयाकडे
पद्धत्यावा दूषिटीकोण "परिष्कृत करणे ही दृष्टलक्ष्या काळीवी गरजण
ठरणार आहे.

लोकसंघया शिक्षण व उपयुक्त ज्ञानेय विषयांची योजना :-

ज्ञानेय अभ्यासक्रमामध्ये असणारे विविध विषय शिक्षयताना
शिक्षकांनी विळाधर्माना पिष्ठयाच्या अनुरूपाने लोकसंघया शिक्षणावे
उपयुक्त असे सर्वसाधारण ज्ञानीव निपर्णि करणारे डान दिले पाहिजे.
अभ्यासक्रमांत विविध विषयांचा विधाद्याद्याद्या बुद्धीवर पडवारा
ताण घेणारात घेता वेगळा आता " लोकसंघयाज्ञास्त्र " हा विषय
माईप्रभिक पातळीवर थऱ्याकरून कारते लाभदायक ठरणार नाही.

लोकसंघया ज्ञास्त्र हा विषय इतर विषयांच्या अनुरूपाने कसा
शिक्षयावा ? त्याची योजना कळी असावी याढाऱ्यात विविध प्रकारवे
मार्गदर्शन करणारी शिळ्यांची आयोजित केली जातात. महाराष्ट्र
राज्य शिक्षिक्षक संशोधने व प्रशिक्षण परिषद, पुणे या संस्थेमार्फत राज्या-
तील विविध लै फ्रेग्वावर घेलोघेली कूटतस्त्रांपै आयोजन करून विषयवार
या विषयावे उद्दौधन कसे करावे ? या बाबत प्रात्यक्षिक प्राठांपै
दिग्दर्शन केले जाते.

गीण्ठ, पिष्ठान, इतिहास मुगोल, विश्वक्षाता, भाषा विषय इ-
विषय शिक्षयतानाय लोकसंघया ज्ञास्त्र या विषयावा आण्य मुलांना
परिस्थिती प्रयाणे समावृत्त देण्यावा प्रयत्न घेला जावे शिक्षक उघित
आहे. या विषयाला उघित आविष्य पौलिक असा आशयाबद्दल आपणास
या प्रकल्पामध्ये वियार करावयावा आहे. विशेषतः लोकसंघया
वाढीवे दुःखीरणाम विद्याद्याद्यावै मनावर ठरवून त्यांना जागरूक बनविजे
हा मुख्य उद्देश रांशोधकांनी रामोर घेणेला आहे.

लौकसंख्या शिक्षण व भाषा विषयाखे वैशिष्ट्ये

भाषा शिक्षणाखे महत्र्य आपणास नाळारणे कोरण आहे.

विषेषतः मातुभाषा मराठी व नेहमी उपयोगात येणारी हिन्दी व इंग्रजी या माझरायांतून लौकसंख्या नित शिक्षणाचा संस्कार घडविकरूपे घटाविषये सहज सुलभ आहे. मराठी भाषेतील विविध साहित्य पुकारांवा उपयोग त्या दूसर्टीने कसा करणे शक्य आहे यापाही विवार आपणास करावयाचा आहे.

इतर अन्यात विषयापेक्षा भाषा विषयामध्ये कथा नाट्य, काव्य, तंत्राद, संभाषण इ. आदान प्रदान क्षमता असणारे विविध उप घटक आपणास अधिक उपयुक्त ठरतात मनोरंजनाच्या माझ्य-मातून या विषयांचा संस्कार घडविषये अधिक उपकारक ठरणार आहे. भाषा हे मानवी विवार प्रकृतीचे दण्डणवल्लाखे महत्वपूर्वी साईन आहे. भाषेक आर्थिक अभाषेक उपक्रमाच्या आयोजनाच्या तहाऱ्याने आपण उपयोगीत व सामुदायिकरीत तसेच समृद्धीयेतुन या विषयांची पूर्ण करता पैर्हेल.

¹ भाषा विषयाखे का पाठ शिक्किविताना अध्यापकाला या विषयाखे ज्ञान देताना नेमक्या कोणत्हुा अडवणी येतात त्याप्रमेय संशोधक जाप्त्वा अज्ञन त्यांवर उपज्ञयोजना सुषविष्णार आहे. अध्यापकांच्या अहवणी वात्तव्यादी दृष्टिकोनांतून विवार करणे ही आजवी गरज आहे. भाषा विषयांत वापरण्यात येणा-या ऐक्षणिक साधनांचाही नव्याने विवार करणे का त्रुत युग प्राप्त ठरते.

अध्यायतार्थीच्या दय व मानसिल गरजांवा विधार करत्या लोकसंघया विजयाद्या ऐश्वर्णीक संस्कार धर्मावृत्यासाठी शिक्षताना अध्यापकांनी आपली अध्यापन पद्धती अधिक उपयुक्त बनवावी अध्यापन प्रभावी होण्यासाठी व अध्ययन परिणाम कारक ठरण्यासाठी अनेक अध्यक्ष अनुभवाची निर्मिती केली पाढीले.

* भासा विजयाच्या पाठावे सर्व ~~द्विषट्टीने~~ पुनःमूल्यांकन होणे गरजेहे आहे. प्रत्येक पाठामध्ये कौणता नवा आशय पुरक म्हापून शिक्षिता ऐणे शक्य आहे याचाही तीक्ष्ण विधार करावा लागणार आहे" पुरक आशय शिक्षितांना लाजावी आजवी तिस्ती व पुढे परिवर्तीत होणारी तिस्ती यावे वित्र शिखकाने तयार करून प्रयामान परत्ये.

१८ - १
१] तज्ज हस्त पुस्तका - पुष्टांक ५

म. रा. शि. प्र. परिषद १९८७.

प्रकाशन - निदेशक

राज्य शिक्षण शास्त्र परिषद

पुणे ३०

२] लेखक :- अध्यापनांत भाष्य महात्म

लेखक - विद्या गोपीनाथ कुलकर्णी.

मांसळ जीवन शिक्षण वर्ष ३२ अंक २ रा
मे १९८८

प्रकाशक प्रकाश कुलकर्णी

संग्रह प्रेस पुणे २५

माध्यमिक शाळेतील विद्यार्थ्यांचे दृष्टोपत्तीस आणुन त्यांना भविल्य काळात निर्माण होणा-या समस्यांची स्पष्ट कल्पना देणे अर्थात आवश्यक वाटते.

¹ भाषा विषयापे वैशिष्ट्य व लोकसंघर्षा शिक्षण

जगात इनावी पुढी विशेषज्ञता ग्रंथांमुळे झालेली आहे. विद्यान तोक त्यापे विवार त्याच्या व्यवस्थात व जर्द खुर्द स्वभावे-तप तिहून घेवतात. इथता ८ वी ते १० वी द्या विद्यार्थ्यांनी आशा पुढारच्या मराठी भाषेवा अभ्यास करू विविध पुकारे झान झातम-सात करावे" भाषेपा अभ्यास करताना केळे धड्यातील, कीवितेतील आशय तर्गें म्हणौ अभ्यास नाहे; झान विद्यार्थ्यांत प्राप्त करू देपे ई-याच शिक्षकांना या जोड्टी मार्गित नसल्याने ते विद्यार्थ्यांना सांगू शकत नाही, दुर्दरे असे की, वाही शिक्षकांना असे वाटते की, पाठातील आशय व कीवितेपे अर्थ सांगू झाले की, आपले शिक्षणे संपले त्यामुळे भाषेवा अभ्यासात लोकसंघर्षा शिक्षणाकडे लक्ष घेऊने जाणारे अनेक मुळे दुर्दिल रहातात.

गृह, पश पाठ शिक्षिताना उपयोजन पाठ म्हणून शिक्षणावा. त्यामुळे लोकसंघर्षा शिक्षणात पुरक आशयावे दृष्टिकरण होते. मात्रुभाषा उत्तम प्रकारे झाली ली अनेक विषयापे आकलन होते. म्हणूनव भाषेवा माध्यमातून लोकसंघर्षा शिक्षणावे उरेखूरे झान देण्यावी जबाबदारी शिक्षकांवर छ येजन पटते.

(संदर्भ-¹ प्रारंभिक भाषा व मराठी भाषा :-

लेखांक - लेखक डॉ. श्रीपाद जोशी

त्रै मातिक महाराष्ट्र मराठी अध्यापक

तंपादक - लू. जो. देशपांडे. पुणे ३०

१० शिक्षणातुन् दिव्योदयः अर्थात् आध्यात्मातुन् शैक्षीणिक मूल्यतंस्कार घटीविषे
हे शिक्षकापूर्णील आवहान आहे. लोकसंघया शिक्षण हे ही नैतिक
शिक्षणय आहे. त्यापा संस्कार वाई. याच्या तहात्याने शिक्षकाने
घटीविळा पाठीड्ये. देशाच्या प्रगतीकाठी लोकतंर्खेयी जाप भावोपरी-
दीला देषे आला शिक्षकावे नैतिक कर्तव्य कर्मय जाहे.

मराठी भाषेच्या अध्यापनातुन् शिक्षकानी प्रयोगशीलता वाढ-
पिलो पाठीड्ये. कथा साठीट्य प्रकारात झळकीके रखादी अंधार्दा
समाचारात गुढ घर्न छतलेली आपण पहातो. लेद्याच्या आधारे पुरापा
उपलब्ध असेता तीष गोड्ट ग्राउंड्या धरावी हे त्यांच्या मनांवर
अंधांवरे पाठीड्ये. अंधार्दा हुगारत्याने कोणतेही नुकतान होत नाही.
त्यापा प्रत्यक्ष अनुभव घेण्यास दिव्याध्यार्थि प्रवृत्त वेळे पाठीड्ये. मराठी
भाषेच्या कथा साठीट्यामध्ये अंधार्दा निर्मूलनार्थ तुम्ही घाव आहे.
* लोक संघया शिक्षणातुन् नवी कुटी गिळाली पाठीड्ये. आणि
वृत्तित ही छदमारी पाठीणि. शिक्षण प्रकीर्णा प्रत्यक्षकाठी शाळी पाठीड्ये.
मठणेव संस्कारामुळे अंधार्दा निर्मूलन साधले जाईल.

भाषा शिक्षण म्हणजे नेमके काळी भाषा शिक्षणायीदोन वेगवेगळी
अंगे आहेत. ताठीट्यावा अभ्यास वेगळा आणि कान ग्रहणावे साधन म्हणून
अभ्यास वेगळा कर्त्रेन्द्रिय लोकसंघया शिक्षणावे प्रसार माध्यम म्हणून या
दोन्ही अंगांवा तमावेळ अध्यापनास शाळा पाठीड्ये. ज्ञान ग्रहणावे साधन
म्हाईन दिव्याध्यार्थी आंधक उपयोग करण्याताठी

१. लेखांक - शिक्षण व अंधार्दा निर्मूलन

लेखक - श.क. पाटील.

त्रैमार्तिक शिक्षण आणि समाज अंक बानेवारी

तंपादैक = विचानाईक

१९८८

प्रकाशक = वसंत कुलकर्णी

विद्यार्थी लंकेष उत्सुक गतले पाठीहेत. भाषा हे मानवी

22

हंस्युतीच्या प्रृष्ठावे एकेवर घ्यवऱ्हेक कलशम आहे. जन तामान्यांची भाषा ही घ्यवऱ्हारोपयोगी असते. लोकतंडया शिखणावे घ्यवऱ्हारक शान आपणास देतानी बध पध पाठाच्या माध्यमांतुन ठेंदले पाठीहेत. मानवाच्या भाषेपांते उद्गम आवी विकास होता अतीना अनेक प्रकृत्यांतील संकेतावस्तु डाळा. आशा संकेतावा अधिपूर्व उपयोग आपणास लोकतंडया शिखणांती छस घ्यावयाधा आहे. असे संकेत म्हाणजेव आनंद; भय, कैफ मैधुरायी इट्टा इ. पश्चिमान भावना घ्यक्त करण्यातील खोलारांखेगण निरीद फोही लोकेतक घ्यनी निर्माण उस्तु ते काटण्याधी गरज मानवाशा भासलो व लांद्यातुनय भाषा व ताठीहत्याधी निर्माणी शाळी.

सारांश, लोकतंडया शिखणावे माध्यम म्हाणून मराठी गष पठ पाठाच्या पाठ्यांशावा विवार प्रवाह आपणास अशा प्रकारच्या प्रूलगामी संकेतीक घ्यनींपां विवार लक्ष्य प्रत्यक्षी अःयापनांत आणावा लातव्यार आहे.

आणवी जन यामान्यांची मराठी भाषा तशी लुप्त प्रगत आहे.¹ मानवी जीवनात भाषेवे महारव फार मोठे आहे, असे कांही समाजशास्त्रावे मत आहे. मानवी घ्यवऱ्हार व अभिव्यक्ती यांधा तमन्यष्ट ताढूनव भाषेच्या शिखणांतुन आपणास लोकतंडयेवी जाणीव निर्माण करण्य तही जास्य डोणार आहे.

टीका:-

१. अध्ययनाने भाषेवे महारव - लेतक - प्रा. दि. गो. दुसऱ्यां

पृष्ठांकन १५

भांतक - जीवन शिखण दर्श ३२ अंक २ रा

मे १९८८

मुद्रांकव प्रकाशक - वर्तंत लुशकर्णी पुणे- २९

पाठ्य पुस्तकातन लोकसंख्या शास्त्र शिक्षीविषयातांठी
लरेवयाधी तयारी

१) आपल्या भारत देशात लोकसंख्या शिक्षण कोणत्या इयत्तेतील विषयाधीना यावे ? कोणलो पत्था विषयांना अनुसन्धान यावे ? लोकसंख्या शिक्षण व्ही घावे ? यगैरे मुद्यांवर तळामध्ये विषार विनियम सुरु आहे. लोकसंख्या तमस्येवे विषयाधीना आकलन शास्त्रात ते अधिक जबाबदार नागरीक बनतील. स्पतःवे कुटुंब मध्यादेत ठेवतील. शिक्षणांनी अशा पुढारच्या शिक्षणावे अभ्यासक्रम तयार करून त्यांवे अध्यापन करणारी तयारी करावयास हवी. अनेक पाठ्यपुस्तकांच्या अभ्यासक्रमामधून या विषयावा आशय आपणास अस्युत करता येईल.

२) "लैंगिंक शिक्षण, कुटुंब जीवन प्रश्नांचे लोकसंख्या शास्त्र आणि छुट्टे नियोजन" या लैंगिंक तयारी अंतर्धीन अललेला शिक्षणक्रम आज शास्त्रामधून शिक्षिणी आवश्यक आहे. जसां अभ्यासक्रम शिक्षीविषयाता ठीक शिक्षक डॉ. केंद्र फिंडु ठरतो. म्हणून या शिक्षणाच्या प्रसारातांठी शाळा देख योग्य मार्गदर्शन ठरते. शाळेत शिक्षीविषयात घेणा-या विषयांच्या अभ्यासक्रमांची या दुष्टीने कुर्तरणा होणे आवश्यक आहे. तजी तयारी मराठी विषयाच्या अभ्यासक्रमातांठी आपणांस करावयाधी आहे.

संदर्भ —

१) लोकसंख्या शास्त्र :- लेखक सौ. तारा कानिंदकर व सौ. कुलकर्णी प्रकाशक ७१२

प्रकाशक श्री विद्या प्रकाशन पुणे ३०

२) लोक संख्या शिक्षण - डॉ. सौ. घासुरे डॉ. दंडारे

पू. ४

प्रकाशक घ. गो. फडके पुणे ३१

मराठी भाषेच्या ५० १ वी च्या पाठ्यपुस्तकांत समाविलट
 शाळेल्या गय पह पाठांच्या माट्यमात्रून हा विषय मुख्यपर्यंत
 पोहार्विण्याताठी विविध ~~विषयांची~~ रपना करावयाची आहे.
 “भाषा साहित्यातून एया समाजाचे जीवन दर्शन घडते. विषयाची
 लेखांच्या विषया साहित्यकाराच्या सुखद ~~शाळी~~ समरस होजन जातो.
 खाली विषयाच्याचे जीवन ~~मनात~~ कलाकाराबद्दल तहानुभूती व
 आस्थीच्या निर्मात्र होते.” या सुखानुभूतीपास ओषध जापवृत्त
 लोकतंत्राचा विवरिति याच अहंकृते प्रयोगे शुरू झूर्यक विषयाच्याचा
 शुद्धोन करावयाचा झाडे. उक्तोन्मुख तमाजोसील विषयाची गंगानी
 एहाच्या हया देशी ताठी. रथाच्या वर्तनाला दूष्ट वलंग देऊ
 शुरूती पठविण्याची काम शिकाता करावयाची आहे. तामाजोक
 मुखांची जोपासना करणारी शुरूती पठविण्याचा शिकाने
 सूजनाचील भूमिका घेतली पाहिले. तमाजोसील दर्तनाची खालीप
 शिकाने मुखाना पाठातील वर्तनाची ज्ञानीय शिकाने मुखाना
 पाठातील जो ज्य प्रक्षंभानुभूम कर्त्तव्य आवी जागणार आहे. लोकतंत्राचा
 विषयाच्या ज्ञानाच्याने लोकतंत्राके पठावयाचा वैशानिक दूषितज्ज्ञेय
 निर्मात्र लरवयाताठी आपवांस योग्य ती तवारी करावयाची आहे.
 जीवनसाधनया इर्जा उंवर्दण्याताठी विषयाच्याच्याचे विविध कार्यक्र-
 माव्यारे योग्य ती खाली निर्मात्र ज्ञानांना व्याख्या तत्पर बनविले
 पाहिले. रथाताठी ज्ञानीय मार्गाचा झाल्या दूष अवतांश शिकानी
 प्रयोग दूर्वा निहेणे छापेची काळाची स्वामीदत्तीयम् खरण आहे. ।

संदर्भ :-

१] लोकतंत्राचा विषय :- लेखक प्रा. बीहेरे व प्रा. बोदार्हे
 पृष्ठांक १०७ प्रकाशक - ज. ता. नायकवाड पुणे. ३०

देशातील आर्धक तामांजिक पौरीस्थती समाजावा नियनाकडे
पहाड्यावा दृष्टीकोन यानुसार त्या त्या देशावी राष्ट्रीय उंवळटे
उतात. राष्ट्रीय उंवळटे या एकत्रीच्या अस्तित्वांमध्ये आंगन समाजाच्या
जरबा यानुसार त्या त्या देशातील राष्ट्रीय सामांजिक आर्धक
पौरीस्थतीक्षण घटलत रहाते. द त्या प्रमाणे देशातील राष्ट्रीय
उंवळटे घटलतात या त्या प्रमाणे ज्ञानीयक उंवळटास देखीत घटल
होतो.

भारताला स्थानांशु प्रीकांपानंतर छुट्टीच्या काळात आर्धक
पौरीकांच्या द्वौदोगोकरण हो उमुख्य राष्ट्रीय उंवळटे होती. परंतु पुढे
अनेक घटन्या निर्गाही राखा. त्या तोठीपंथाताळी लोकसंघाचा नियंत्रण
देखे झाव्यावश्वक झाले आहे.

लोकसंघाचा नियंत्रण त्यात्र विशेष महान् अभ्यासामांत्र तमांजिष्ट
करादयावा नाही, हे ही सर्वमान्प झालेले आहे. संघाचा अभ्यासामांत्र
प्रस्तोत्रांचा भाषण, गांधी, शास्त्रे, समाजासूत्रे, आत. इतरांची विभागांचुन
या पौरीक खाले झालेय उपर्यामांत्र लोकतंत्राचा नियंत्रण दिले खाले हा
विगार स्वीकृत आहे.

"प्राक्षण महाप्रे अपेक्षात वर्तन पौरीर्धतन घासविसे ही प्राक्षणावी
च्यापळ च्याखया लक्षा छेष्टवळ = धोल्यास आंगन लोकसंघाचा प्राक्षणावी
तर्फ जीवनस्पदी असे महारेंद्र नीट समाजावून घेतल्यात या विस्तयाकडे
पहाड्यावी नवी दृष्टी आणि ती स येईल.

निश्चाने नेमके काय ताथावयावे ? हे लोकसंघाचा प्राक्षण आंगिक
स्पलटपणे मांडलेले आहे. महान् माध्यांगिक झालेय त्यातावर विकीर्ण्या
जाणांवा तिथयाद्वारे लोकसंघाचा प्राक्षणावा आशय विद्यार्थीकूल ईर्पित
पौरीविता रोईल. हे माध्यांगिक विद्याकांना आंगिक प्राटपणे तम्हान
देखे झावश्वयक आहे.

वाक्यवार शिक्षितो असे नाही. भाषा मुख्यतः विवाराचे ताथब आहे. त्यामुळे भाषा शिक्षिता शिक्षिता विद्यार्थ्यांना विवार करावर्थाला शिक्षितांद्या भाषा भाषनांव्या अभिव्यक्तितो आहे. म्हणून लेख, फॉप, विवारप्रत गांध्या भाष भाषनांव्यी संदर्भे त्रैरार्थ्यांव्या मनात उंचात घरेहे भाषा शिक्षकावे असे कौशल्य असते.

सांकेतिक शब्दांमध्ये जीवनावा आरता असतो. प्रवृत्तित तामार्थिक, आर्थिक पारास्थलांवे प्रतिब्रिंहि सांकेतिकांत दसते. सांकेतिक हे दूषटे असतात. लभाषातील तमस्याप्ये प्रत्ययकारी अमश्रू तर ते करतात वरंतु ते अमस्यादर उपाययोग्याही त्रृप्तोवतात. सांकेतिक आणि प्रीव्य यांच्यातील या नाऱ्यावे भान भाषा शिक्षकानी ठेवले पाठेणे. लरव भाषाशङ्कातुन लोकरुद्या शिक्षणावी उंचाई ताथए उरता येतील.

१ नव्या शेळावळ धोरणानुसार ज्ञानुकृत असी पाठ्यपुस्तके तयार करण्यावे काम पाठ्य आहे. परंतु लोकरुद्या शिक्षणाचा हा प्रश्न इतका दृश्य असेत आहे की, नवी पाठ्य पुस्तक तयार होण्याची आठ पाढ्यात काळ घालवणे झाल्यार नाही आणि तसी आवश्यकताही नाही.”

प्रवृत्ति इ. ९ दी असा प्राठ्य पुस्तकांतील पाठींचाही लोक-संघापांशु अवलोक दृष्टीकोणातून विवार करणे शक्य आहे. एकछळक्कंडुक पाठीतून लोकरुद्या शिक्षण अदृश्यक कोणता आशय विद्यार्थ्यांपर्यंत पाठींचावता येईल यावे स्थूल विवेदन आपदांत करावयावे आहे. हे तंशोधक आपाया शोध प्रकल्पातून दिग्दर्शन करू इच्छितो. हेच, स्पष्टेच, अतेच करावे असा आवृद्ध नाही. शिक्षक त्वतःद्या अनुभवातून स्पतार्थ्या विवारशक्तीनुसार, कल्पना शक्तीनुसार लोकरुद्या शिक्षणाच्या आशयापी भरू जाऊदक रोतीने घालण्यावा प्रयत्न करू.

शक्तीं असा विश्वास घाटतो.

तंदर्श :-

१] पुरवणी घायत पाठ :-

प्राचारक म. रा, जे. संस्था
प्रांशुषण परिषद पुणे - ३०

[पृष्ठांक १६]

आवश्यक माहिती :-

संशोधनासाठी आवश्यक माहिती
=कृत्यानुसारे कृत्यानुसारे कृत्यानुसारे कृत्यानुसारे

महाराष्ट्र राज्य पाल्य पुस्तक निर्मिती मंडळाने केलील
काळापी ग्रन्थ या दृष्टीने राष्ट्रीय अभ्यात्म्यांत पूढील उद्योगां-
द्या घटकांचा समावेश करण्यापे निष्पत्तीत केले आहे. या घटकांचा
प्रकल्पामध्ये खाली विधार "लोकतंत्रांग शेषांगांही" यापूर्वीच केला
आहे. त्यामुळे पूढील तंशोधन कार्य अधिक सुलभ होईल.

उद्योग लक्ष्यांक :-

- ४४. भारतीय [अभ्यात] स्वातंत्र्य पळवळीया इतिहास.
- ४५. भारतीय संविधानात्मक जबाबदा-रा.
- ४६. राष्ट्रीय अस्मिता जोपात्यात आवश्यक आवश्य.
- ४७. भारताया तमार्फक सांस्कृतिक वारता.
- ४८. तमानतावाद; धर्मीनरपेक्षा घ तोकळाढी.
- ४९. स्वतंत्रपुस्तक समानता.
- ५०. तामाजिक अलताराये निर्माण.
- ५१. पर्याधिरणाये संरक्षण.
- ५२. छोट्या दृष्टी प्रमाणकाये पालन.
- ५३. कैशानिक दृष्टीकोणाया परितोष.

या गाभाशुत घटका कीरता पाल्य पुस्तकातुल प्राधिमिक
व माध्यमिक कौणते जाहीहत्य व आशय देवे प्रश्न्य आहे यांचा
विधार संशोधकांनी करावा जाते दि मंडळानी त्रुघीविलेले आहे.

संदर्भ:-

माहिती पत्रक :- पुढांक - ५ अंक [४४ ते ५३] संशोधकास
माहितीसाठी क्र. त.८४/१० मातृ आणेसंदर्भी संशोधन प्रकल्प
२१/६/८९
कार्यक्रम पाल्य पुस्तक मंडळ, मुंबई.